

**“AAN EEN POT VERF
HADDEN WE BIJ DIT
PAND NIET GENOEG”**

GRACHTENGORDELGENOT

ULTIEM VISITEKAARTJE

OP ZIJN 34STE GOOIDE EX-JURIST DICK MULDER
HET ROER OM: HIJ LIET ZICH OMSCHOLEN
TOT INTERIEURARCHITECT. ZIJN EERSTE
PROJECT: HET OPKNAPPEN VAN EEN
MONUMENTAAL GRACHTENPAND,
WAARIN HIJ INMIDDELS NIET ALLEEN
WOONT, MAAR OOK KLANTEN
ONTVANGT. "MIJN HUIS IS MIJN
VISITEKAARTJE."

TEKST: MARTIJN KAMPHORST
BEELD: JELLE RIETVELD

DE ACHTERZIJDE VAN HET HUIS
VORMT HET WOONGEDEELTE.
"OOIT WAS DIT EEN TUIN."
DE BOEKENKAST STAAT VOL MET
ROMANS, LONELY PLANETS EN
OUDE STUDIEBOEKEN: "JA, IK
BEKEN: OOIT STONDEN ZE OP
KLEUR, GESORTEERD."

LAMP AURORA (BOVEN DE
BANK) IS VAN DE EINDHOVENSE
DESIGNER JSPR.

DE ZWEVENDE TRAP, BEVESTIGD
AAN DE ACHTERZIJDE VAN HET
MONUMENTALE DEEL VAN HET
GRACHTENPAND, ONTWIERP
DICK ZELF. DEZE LEIDT NAAR
DE LOGEERKAMER.

"HET EMAILLEN SANITAIR WAS TOEN WE HET LIETEN PLAATSEN ERG VERNIEUWEND. DE TEGELS LIJKEN VAN BETON, MAAR ZIJN DAT NIET."

IN DE RUIMTE AAN DE GRACHT ONTVANGT DICK ZIJN KLANTEN, MAAR HIJ DIENT OOK ALS EETKAMER, EN TIJDENS KONINGS DAG OF DE CANAL PARADE WORDT ER FLINK GEFEEST.

Interieurontwerper Dick Mulders (44) begon zijn loopbaan als meester in de rechten. Na tien jaar in het vak verhuisde hij voor zijn werk naar Shanghai, samen met zijn partner. "Een scharniermoment. Ik voelde dat het tijd was op carrièrevlak het roer om te gooien. Ik ben Interieur, Architectuur & Design gaan studeren in Shanghai, een opleiding die ik heb afgerond in Sydney. Ik vertrok naar het buitenland als jurist en kwam terug naar Nederland als interieurarchitect."

EEN EIGEN STUDIO

Na thuiskomst ging Mulders aan de slag bij een architectenbureau voor commercieel vastgoed in Amsterdam, waar hij met zijn neus in de boter viel. "Ik raakte direct betrokken bij een groot project dat uiteindelijk drie jaar in beslag zou nemen van pitch tot oplevering. Het ging om een hoofdkantoor van een Nederlandse energieleverancier."

Na afronding van dat project besloot Dick zijn eigen studio op te richten, DMD Amsterdam (www.dmd.amsterdam). "Ik was inmiddels iets volwassener in het vak, had meer werkervaring en er deed zich een mooie kans voor in de vorm van een eerste eigen project in het Museumkwartier in Amsterdam. Alhoewel, mijn allereerste eigen project was eigenlijk mijn huis aan de Prinsengracht. Tijdens presentaties of voor een kennisma-

kingsgesprek ontvang ik vaak klanten thuis. Mijn huis is ook mijn visitekaartje. Met DMD verzorgen we totaalontwerpen voor woningen en hospitality in binnen- en buitenland. We ontwerpen liever geen aparte onderdelen, zoals een kinderkamer of badkamer. Onze ontwerpen vormen een coherent geheel, van toilet tot woonkamer tot keuken. De basis voor onze ontwerpen bestaat uit kwalitatieve, hoogwaardige materialen en afwerkingen. Op die manier creëren we een tijdloos interieur en kunnen de tijden – en meubels – veranderen, maar blijft het ontwerp overeind."

ALLES OVERHOOP

De woning aan de Prinsengracht kochten Dick en zijn man vlak na hun terugkeer naar Nederland. "We hadden allebei al lang de droom een monumentaal grachtenpand op te knappen. Aan een pot verf hadden we echter niet genoeg. Alles moest overhoop. Er waren op zich best kostbare materialen gebruikt, maar die waren nogal... uitgesproken. De voorzijde van het huis was ingericht met Tetris-achtige planckenconstructies die vanaf de wanden over het plafond liepen."

**"ALLE OUDE ELEMENTEN
WAREN VERSTOPT OF
VERWIJDERD"**

“IK VERTROK NAAR SHANGHAI ALS JURIST EN KWAM TERUG ALS INTERIEURARCHITECT”

IN DE WERKKAMER AAN DE PATIO WERD DE GEPOLIJSTE MESSING WAND, NA OVERLEG, ER EEN VAN GEBORSTELD KOPER.

“WE KOKEN GRAAG, MAAR IK WILDE GEEN KEUKEN DIE ER TE VEEL UITZAG ALS EEN KEUKEN. VANDAAR HET STRAKKE ONTWERP. DE KRAAN IS UITGEVOERD IN GUN METAL, NET ALS ALLE ANDERE KRANEN IN ONS HUIS. ZO BLIJFT HET ONTWERP EÉN GEHEEL.”

DICKS PARTNER BESPELT
DE VLEUGEL, AL STAAT-IE
ER VOORAL VOOR DE SIER.
"HIJ WORDT WEL IEDER JAAR
NETJES GESTEMD."

**“IN DIT PAND ZAT
VROEGER EEN BEROEMD
RESTAURANT”**

EEN MODERNE INTERPRETATIE VAN EEN TULPENVAAS, VAN EEN NEDERLANDSE GLASBLAZER. "HIJ BESTAAT UIT ALLEMAAL LOSSE BOLLEN. EEN HELS KARWEI OM TE VERWISSELEN, MAAR WEL ERG MOOI."

DE SLAAPKAMER BEVINDT ZICH AAN DE ACHTERZIJDE VAN HET HUIS, AAN DE OVERZIJDE VAN EEN FRAAIE BINNENTUIN.

“VEEL IDEEËN KOMEN UIT MIJN KOKER, MAAR SOMS IS EEN COMPROMIS NIET TE VOORKOMEN”

Als uitgangspunt namen de mannen het volgende: een open uitstraling aan de voorkant van het pand, meer rust en privacy aan de achterkant. “De mensen die er voor ons woonden, gebruikten de voorruimte helemaal niet. We hebben daarom de routing van het huis grondig aangepast, evenals het interieur. Enkele bouwkundige aanpassingen waren nodig, maar ook in stilistisch opzicht is er het een en ander gewijzigd. We wilden vooral de authenticiteit van het pand terugbrengen. Dat deden we onder meer door de voorgevel met sluitstenen te laten renoveren, maar ook door de marmeren lambrisering en de houten balken aan het plafond terug te brengen. Al die elementen waren verstopt of verwijderd.”

RIJKE GESCHIEDENIS

Het gebouw heeft door de eeuwen heen verschillende functies gehad. “De laatste commerciële bestemming van het pand was een restaurant, Les Quatre Canetons. Blijkbaar was het best beroemd. Er komen nu nog steeds mensen langs die vragen waar het restaurant gebleven is.”

Het voorhuis dateert uit de zeventiende eeuw. “In die tijd zaten er aan de Prinsengracht vooral werkplaatsen, koetshuizen en leerlooierijen. Dit pand is het allemaal geweest. De woning zat bovenin en vanaf daar keek je via Anton Pieck-achtige raampjes uit op de werkplaats in het voorhuis. Aan de achterkant hebben we die raampjes laten zitten – het is nu een logeerkamer – aan de voorkant hebben we ze verwijderd.”

Of Dicks partner ook iets in de melk te brokkelen heeft gehad bij het ontwerp van hun woning? “Jazeker, we zijn op dezelfde wijze te werk gegaan als normaliter bij cliënten: ik ontwerp vóór, maar ook samen mét. Mijn ontwerpen zijn een resultaat van samenwerking en overleg. Veel ideeën komen weliswaar uit mijn koker, maar uiteindelijk wonen we er samen. Het enige waar wat discussie over ontstond was een kastenwand van gepolijst messing. Dat is uiteindelijk geborsteld koper geworden, iets ingetogener en tijdlozer. Een compromis, maar niet minder mooi.”

TUIN IN DE DUINEN

Nu de routing van het huis volledig is herzien, komt er vooral nieuwe kunst of meubilair bij. Voelt Dick al kriebels om zich op een nieuwe woning te storten? “Vooralsnog niet. Amsterdam is voor mij perfect als werkgebied en we zitten hier op een plek waar we kunnen genieten van alles wat deze bruisende stad te bieden heeft. Al dromen we beiden wel van een huis aan zee, waar de tuin uitloopt in de duinen.”

DE VLINDERS AAN DE MUUR ZIJN VAN DAMIEN HIRST. HIJ VOERDE DEZE UIT IN ZESTIEN KLEUREN IN EEN OPLAGE VAN 15 STUKS PER PRINT. HET MOOIE: AFHANKELIJK VAN WAAR JE ZIT OF HOE HET LICHT EROP VALT. ZIEN ZE ER TELKENS ANDERS UIT."

DE 'CHRYSLIDE CHAIR' IS VAN TJEP (FRANK TJEPKEMA), DIE IN DICKS GRACHTENPAND EXPOSEERDE TIJDENS DESIGNEVENT GLUE. "DE STOEL SYMBOLISEERT HET ONTPOPPEN VAN EEN VLINDER."